

Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan komme videre med det her, til trods for at det jo ikke ligefrem er de stærkeste tilkendegivelser fra Venstre og De Konservative, vi har hørt her, og for den sags skyld heller ikke fra Kristeligt Folkeparti.

Hvad angår medejerforslaget, må jeg jo nok også erkende, at det heller ikke er her, der er tilkendegivet de store positive ting. Jeg håber alligevel, at vi under udvalgsarbejdet kan vende det her og vende det på en så saglig måde, at det måske også kunne munde ud i, at vi kunne finde en form – for det mener vi faktisk der er behov for – for den almene sektors lejeboliger, som ikke bare, hvad der også ligger i det her forslag, giver en øget råderet, men altså også giver mulighed for at komme ind som medejer.

Jeg tror, det vil give en større bredde i forhold til den beboergruppe, som der skal være i den almene sektor, og som vi mener der bør være i den almene sektor. Jeg tror faktisk også, at det kunne være en spændende fornyelse for den almene sektor.

Så vil jeg godt sige, at det, uanset hvad hr. Keld Albrechtsen siger, er lige flot nok at give os æren for at have været inspiratorerne til, at Venstre og De Konservative, regeringen, sysler, lægger med tanken om – det er en farlig leg, synes jeg – at ville sælge ud af den almene sektor.

Det, der ligger i vores forslag her omkring medejerboligen, skal netop ses på den baggrund, at vi ønsker at bevare den almene sektor som lejeboliger. Vi ønsker ikke, at de almene boliger skal afhændes, skal blive ejerboliger. Vi ønsker heller ikke, at de skal blive andelsboliger. Vi har intet imod ejerboliger, vi har intet imod andelsboliger – det vil man også kunne se af de følgende forslag, der er til behandling her i dag – men i en periode, hvor vi står og har en akut mangel på lejeboliger, og hvor der er et meget stort problem for mange kommuner i forhold til anvisningsret, er det absolut ikke acceptabelt at begynde at lege med en tanke om at sælge ud af den almene sektor.

For os er det til gengæld afgørende at give noget mere valgfrihed, at give nogle bedre muligheder inden for den almene sektor, muligheder, som jeg tror også vil kunne tilgodese nogle af de ønsker, som ikke bare nuværende beboere, men også kommende beboere vil have. Det er det, der ligger i det her. Men lad os tage det op, og lad os drøfte det undervejs i udvalgsarbejdet.

Så vil jeg godt sige, at vi fra forslagsstillernes side er tilfredse med, at der er et flertal, der kvit-

terer for, at 4. Maj Kollegierne kan få lov til at fortsætte. Det glæder os, det ligger os faktisk lidt på sinde, og jeg synes også, vi skylder dem at sige, at det er vi parate til.

Kl. 16.40

Jeg vil så godt mere generelt sige, at jeg i forhold til den debat, der har været bare det seneste års tid her i Folketinget, undrer mig meget over, at man nu fra regeringens side siger: Vi respekterer helt og aldeles, at det er kommunernes opgave suverænt at bygge, og de er bedst til at bygge de boliger, der skal være. Det giver egentlig indtryk af, at der fra forslagsstillernes side skulle være et ønske om, at vi vil ud og bestemme, hvor meget der skal bygges, og hvor der skal bygges.

Det har vi ikke noget ønske om – tværtimod. Vores ønske er, at man fra kommunernes side fortsat skal have ansvaret i forhold til det støttede byggeri. Det er kommunerne, der skal vurdere, hvad der er behov for, når vi taler ungdomsboliger, når vi taler familieboliger, og når vi taler ældrebyggeri, og amterne tilsvarende i form af byggeri til fysisk/psykisk handicappede.

På baggrund af bl.a. de undersøgelser, der er foretaget, og som også Byggeriets Arbejdsgivere i den grad har fremhævet, undersøgelser, der viser, at der er et stort behov for at få øget vores lejeboligbyggeri, er det vel vores forpligtelse herindefra som politikere, som partier, at drage omsorg for, at der bliver sat gang i det. Det vil sige, at vi skal give redskaberne, vi skal give værktøjet til kommunerne, men det er selvfølgelig dem, der til syvende og sidst sidder og tager den endelige afgørelse. Der er heller ikke lige stort behov alle vegne; nogle har bygget undervejs, nogle har bygget for lidt undervejs.

Vi må jo også erkende, at der ikke er bygget meget privat byggeri, til trods for at muligheden har været der og med fri huslejedannelse siden starten af 1990'erne. Vi må også erkende – det kommer vi jo også ind på senere i dag – at pensionskasserne ikke er faldet over hinanden med hensyn til nybyggeri, men vi må også erkende, at på de præmisser, de har at bygge for, og med de huslejer, som de lægger an til, er der ikke tale om boliger til almindelige mennesker med almindelige indkomster.

Det er det, der er krumtapten i de forslag, der ligger her fra forslagsstillernes side. Vi har et ønske om at give nogle redskaber til kommunerne, økonomisk og også idémæssigt, som giver vores kommuner mulighed for at bygge boliger til de mange mennesker, som i dag står på lange ven-